

ഫെമിനിസം പോലെ ഒരു പ്രത്യയശാസ്ത്രത്തിന് ഇസ്‌ലാമിൽ കാര്യമായ ആവശ്യങ്ങളില്ല. രണ്ടും തീർത്തും യോജിച്ചുപോവാത്ത രണ്ടു ചട്ടക്കൂടുകൾക്കുള്ളിൽ നിലനിൽക്കുന്നതാണ് എന്നതാണിതിനു കാരണം. ഓരോ നിമിഷവും തെറ്റുകൾ തിരുത്തി വികാസം പ്രാപിക്കുന്ന സയൻസിനെ പോലുള്ള ഒരു സംഹിതയല്ല ഇസ്‌ലാം. അത് സമ്പൂർണ്ണമാണ്.

ഇസ്‌ലാമും ഫെമിനിസവും; സംഘർഷം എന്തുകൊണ്ട്?

പാരമ്പര്യവും ആധുനികതയും യുക്തിവാദത്തിന്റെ ബലത്തിൽ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെട്ട നാളുകളിലാണ് കൊളോണിയലിസത്തെ കൂട്ടുപിടിച്ച് ഫെമിനിസ്റ്റ് ചിന്തകൾ ലോകത്തെ ഗ്രസിച്ചു തുടങ്ങിയത്. എന്നാൽ രണ്ടു നൂറ്റാണ്ട് കാലം കൊണ്ട് സ്ത്രീ

കളിൽ ഇത് കുത്തിവെച്ച ആശയപിൻബലവും ചിന്താസ്വാധീനവും ചെറുതല്ല. ജാതി-വർണ്ണ വിവേചനങ്ങൾക്കെതിരെ അപരിഷ്കൃത വിഭാഗങ്ങൾക്കിടയിൽ ലഭിച്ച അതേ സ്വീകാര്യത തന്നെയാണ് സ്ത്രീജനങ്ങളിൽ ഇത് ഉളവാക്കിയത്. സ്ത്രീസമത്വവാദങ്ങളിൽ തുടങ്ങി സ്ത്രീയെ പരിശുദ്ധമാക്കുന്ന ശ്രമങ്ങളിൽ വരെ ഇത് എത്തിപ്പെട്ടപ്പോൾ ഇസ്‌ലാം പോലുള്ള പല മതങ്ങളും സ്ത്രീകൾക്കു വേണ്ട അവകാശങ്ങൾ വകവെച്ച് നൽകാത്ത പഴഞ്ചൻ ആശയധാരകളായി ചിത്രീകരിക്കപ്പെട്ടു. നേരിട്ട് ഇസ്‌ലാമിക ആശയങ്ങളെ ലക്ഷ്യമിടുന്നതിന് പുറമെ ഫെമിനിസം ക്ലാസിക്ക് ഇസ്‌ലാമിക് പണ്ഡിതന്മാരെ തള്ളിപ്പറഞ്ഞു കൊണ്ടും ഖുർആനും ഹദീസിനും പുതിയ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ ചമച്ചുകൊണ്ടും 'ഇസ്‌ലാമിക് ഫെമിനിസം' എന്ന മറ്റൊരു സമസ്യക്ക് കൂടി ബീജാവാപം നൽകി.

എന്നാൽ ഫെമിനിസം പോലൊരു വ്യവഹാരത്തെ സെക്കുലർ-ലിബറൽ ചട്ടക്കൂടുകളുപയോഗിച്ച് ഇസ്‌ലാം മതത്തിനുള്ളിൽ വാർത്തെടുക്കുമ്പോൾ അത് ഉദ്പാദിപ്പിക്കുന്ന താത്വികമായ അബദ്ധവശങ്ങൾ കാണാതെ പോകരുത്. ഇസ്‌ലാം മനുഷ്യന് നൽകുന്ന സ്വത്വവും അവകാശങ്ങളും യുക്തിവാദം മനുഷ്യന് നൽകുന്ന വ്യാഖ്യാനങ്ങളിൽ നിന്നും തീർത്തും വിഭിന്നമാണ്. യുക്തിവാദത്തിന്റെ കോണിൽ നോക്കുമ്പോൾ യാദൃശ്ചികമായും ഉൽപരിവർത്തനം മൂലം രൂപം പ്രാപിച്ച ഒരു ജീവിയായ മനുഷ്യൻ, എല്ലാവരും ഇതിൽ സമന്മാരാണ് എന്നതിനാൽ തന്നെ ഒരു വിഭാഗം മറ്റൊരു വിഭാഗത്തിന് മേൽ അസമത്വം വെച്ചു

ഫെമിനിസം പോലൊരു വ്യവഹാരത്തെ സെക്കുലർ-ലിബറൽ ചട്ടക്കൂടുകളുപയോഗിച്ച് ഇസ്‌ലാം തെത്തിനുള്ളിൽ വാർത്തെടുക്കുമ്പോൾ അത് ഉദ്‌പാദിപ്പിക്കുന്ന താത്വികമായ അബദ്ധവശങ്ങൾ കാണാതെ പോകരുത്. ഇസ്‌ലാം ഒരു ആന്തരികമായ സത്യവും അവകാശങ്ങളും യുക്തിവാദം ഒരു ആന്തരികമായ വ്യാഖ്യാനങ്ങളിൽ നിന്നും തീർത്തു വിഭിന്നമാണ്.

പുലർത്തുന്നതോ അധികാരം സ്ഥാപിക്കുന്നതോ ഒരു പാതകമായി കാണാം. എന്നാൽ ഇസ്‌ലാമിൽ മനുഷ്യൻ ഒരു യാദൃശ്ചിക ജീവിവല്ല. ദൈവത്തിന്റെ സൃഷ്ടിപ്പിനാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതാണ്. അവൻ സ്വന്തം ശരീരത്തിനോ ജീവനോ മേൽ ഒരു അവകാശവും (claim) ഇല്ലാത്തതിനാൽ തന്നെ ദൈവം നൽകുന്ന കല്പനകളെ അനുസരിക്കലും അവന്റെ പരമാധികാരത്തിന് അനുസൃതമായി ജീവിക്കലും അത്യാവശ്യമാണ്. സുന്നത്ത് ജമാഅത്തിന്റെ അഖിലകൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതുപോലെ സഷാവിന് സൃഷ്ടികളിൽ നന്മചെയ്ത ഒരു നിർബന്ധകാര്യമല്ല. സൃഷ്ടികളിൽ അസമത്വം നിലനിൽക്കുമ്പോൾ പടച്ചവൻ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുകയില്ല. അതിന് ഉപോൽബലകമായ ഒരു അതോറിറ്റി അവൻ മിതെ നിലനിൽക്കുന്നുമില്ല. എങ്കിലും അല്ലാഹു നീതിമാനും അനുഗ്രഹശീലനുമാണ്. അസമത്വത്തിലൂടെ ഈ ലോകത്ത് രണ്ടു വിഭാഗത്തെ നിലനിർത്തുമ്പോഴും അവൻ അതിനായി കൃത്യമായ പ്രതിഫലങ്ങൾ വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു (ദൈവത്തിന് പ്രതിഫലം നൽകൽ നിർബന്ധമില്ല എന്നിരിക്കേതന്നെ). അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപ്പനയാണെന്ന നിലയിൽ കാര്യങ്ങൾ ഉൾക്കൊണ്ട് ജീവിക്കുന്നവർക്ക് സ്വർഗ്ഗം പ്രതിഫലമായി നൽകുമെന്ന് അവൻ വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു. ഒരു താത്വിക അടിത്തറയിൽ നിലനിൽക്കുന്നവരാണ് മുസ്‌ലിംകൾ എന്നിരിക്കെ ഫെമിനിസം പോലുള്ള വ്യവഹാരങ്ങൾ അവന്റെ ചിന്താമണ്ഡലങ്ങളിൽ സ്വാധീനം സൃഷ്ടിക്കുന്ന ഒന്നല്ല.

അതിനാൽ തന്നെ ഫെമിനിസം സൃഷ്ടിച്ചെടുത്ത സെക്യുലർ ഇസ്‌ലാമിന് യഥാർത്ഥ ഇസ്‌ലാമിലേക്ക് ഒരു പാട് സഞ്ചരിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. കാരണം 'ദൈവം മരിച്ചു' സയൻസിന്റെ മുശവർത്തിത്വം രൂപപ്പെട്ട ഒരു സമസ്തതന്നെയാണ് ഫെമിനിസവും എന്നതാണ്. 1883 ൽ ഫ്രെഡറിക് നിഷ് 'ദ ഗേസയൻസി'യുടെ നടത്തിയ 'God is dead, God remains dead and we have killed him' എന്ന് തുടങ്ങുന്ന പ്രകോപനപരമായ പ്രസ്താവന സയൻസിലെ ദൈവികബോധത്തിന്റെ മുഖംമൂടി അഴിക്കുകയായിരുന്നു. പൊളിറ്റിക്കൽ ആന്തപ്പോളജിസ്റ്റായ കാൾ ഷെനിറ്റിനെ പോലുള്ളവർ പറഞ്ഞ നാഷണലിസവും സെക്യുലറിസവും

മെല്ലാം പോലെയെത്തെയും ദൈവികതയെയും എടുത്തുകളയുന്ന ഒരു ആധുനികചിന്തതന്നെയാണ് ഫെമിനിസവും. മതവിശ്വാസികളിലെ അസ്തിത്വവാദങ്ങൾക്കും (Existential questions) ദൈവിക കല്പനകളുടെ ക്രിയാത്മകവശമായ മനുഷ്യജീവിതത്തിനും വിഭിന്നമായി വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യങ്ങൾക്കാണ് ഇതിലൂടെ ഊന്നൽ നൽകപ്പെടുന്നത്. കൾച്ചറൽ ആന്തപ്പോളജിസ്റ്റായ തലാൽ അസദിന്റെ 2015ൽ പുറത്തിറങ്ങിയ 'Thinking about tradition' എന്ന ഒരു പ്രബന്ധത്തിൽ 'ആധുനികസാമാന്യബോധം' (Modern common sense) എന്ന് ഇതിനെ അദ്ദേഹം പേരിട്ട് വിളിക്കുന്നതായി കാണാം. അഥവാ ഇന്ന് ഉയർന്നുവരുന്ന ഇത്തരം ഓരോ വ്യവഹാരങ്ങളും ജനങ്ങളിൽ ആധുനികതയ്ക്ക് ഉപോദ്ബലകമായി രൂപം കൊണ്ട ഒരു സാഹചര്യത്തിന്റെ സൃഷ്ടിയായി അദ്ദേഹം നോക്കിക്കാണുന്നു. പതിനാലാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ലത്തീനോദയത്തിലും പൊട്ടന്റു നവീകരണങ്ങളിലും എത്തിനിൽക്കുന്ന ദൈവം ഇറങ്ങിപ്പോയ, ദൈവത്തെ കൊന്ന ശാസ്ത്രീയ- ആധുനിക ബോധമാണ് ഇവയ്ക്ക് നിദാനം. വ്യവസായ വിപ്ലവവും സാങ്കേതിക ശാസ്ത്രവിപ്ലവവുമെല്ലാം (Technological revolution) ഇതിന് മുൻതൂക്കം നൽകിയപ്പോൾ ജനങ്ങൾക്ക് അതിലുള്ള വിധേയത്വവും അത് സൃഷ്ടിച്ചെടുത്ത ഫെമിനിസം പോലുള്ള വ്യവഹാരങ്ങളിലുള്ള വിശ്വാസവും അർക്കപ്പെട്ടുള്ളതാക്കി. അതിനെ ഏറ്റെടുക്കാനും അതിനുവേണ്ടി തെരുവിലിറങ്ങാനും ആളുകൾ മടിക്കാണിക്കാതെ വന്നപ്പോൾ ഇസ്‌ലാമിന്റെ താത്വിക അടിത്തറയെ തന്നെ ചോദ്യമുന്നയിൽ നിർത്തുകയാണ് അവർ ചെയ്യുന്നത്. എന്റെ ശരീരം എന്റെ അവകാശമാണെന്ന് വിളിച്ചു പറയുമ്പോഴും, എന്റെ അവകാശങ്ങൾ എന്ന് ആവർത്തിച്ചു പറയുമ്പോഴും എന്റെ ശരീരത്തിനും എന്റെ അവകാശങ്ങൾക്കും നിദാനം എന്റെ സഷാവാൻ എന്ന ഇസ്‌ലാമിക അടിത്തറയെ തുരന്നുമാറ്റിയാണെന്ന് അവർ ചിന്തിക്കുന്നില്ല. ചുരുക്കത്തിൽ, ഫെമിനിസം പോലെ ഒരു പ്രത്യയശാസ്ത്രത്തിന് ഇസ്‌ലാമിൽ കാര്യമായ ആവശ്യങ്ങളില്ല. രണ്ടും തീർത്തും യോജിച്ച് പോവാത്ത രണ്ടു ചട്ടക്കൂടുകൾക്കുള്ളിൽ നിലനിൽക്കുന്നതാണ് എന്നതാണിതിനു കാരണം. ഓരോ നിമിഷവും തെറ്റുകൾ തിരുത്തി വികാസം പ്രാപിക്കുന്ന സയൻസിനെ പോലുള്ള ഒരു സംഹിതയല്ല ഇസ്‌ലാം. അത് സമ്പൂർണ്ണമാണ്. ആ സമ്പൂർണ്ണതയുടെ അർത്ഥം ആധുനികതയിൽ രൂപപ്പെടുന്ന ഇത്തരം ഏത് പ്രത്യയശാസ്ത്രങ്ങൾക്കും പരിഷ്കരണം സാധ്യമല്ലാത്ത ഒരു ആശയ അടിത്തറ ഉണ്ടാവണം എന്നതുതന്നെയാണ്.